

Núm. de Protocol: 2000023/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000007/2018

SENTÈNCIA 58-2018

PARTS:

Apel·lants: Sra. S.N.P.
 Sra. M.L.D.B.
 Sr. J.A.C.N.
Representant: Sra. C.S.M.
Advocada: Sra. C.V.A.

Apel·lant: Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB)
Representant: Sr. C.P.S.
Advocat: Sr. J.G.B.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
 M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-dos de juny de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000023/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació dels Srs. S.N.P., M.L.D.B. y J.A.C.N. van interposar demanda contra l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) i contra X (X), en què sol·licitaven l'anul·lació de les comunicacions rebudes d'aquesta darrera entitat i, en el que correspongui, de la resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016, ordenant la immediata transmissió de les posicions dels agents a una altra entitat bancària, amb abonament dels interessos contractualment pactats. També sol·licitaven una indemnització pels danys morals que havien sofert i la condemna de les demandades al pagament de les costes processals.

2.- La sentència de 16 de novembre de 2017 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda i ha condemnat l'AREB a satisfer als agents els interessos contractualment previstos, que s'havien meritat entre el bloqueig dels comptes i el traspàs de les posicions a l'entitat Y SAU. Al mateix temps, ha imposat a l'AREB el pagament de les costes processals generades per la Sra. S.N.P.

3.- La representació dels agents ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) Procedeix condemnar l'AREB al pagament de les costes causades pels Srs. M.L.D.B. i J.A.C.N., ja que concorren en ells les mateixes circumstàncies que en la Sra. S.N.P., de manera que procedia adoptar idèntic criteri respecte de tots ells.

b) El bloqueig dels seus comptes els ha produït un dany moral que ha de ser indemnitzat, per la incertesa i el neguit que se'ls ha causat, sense necessitat de cap certificació mèdica.

4.- La representació de l'AREB ha interposat igualment recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància, que es basa en les següents al·legacions:

a) La resolució de l'AREB de 21 d'abril de 2016 no ha estat impugnada, per la qual cosa, en tractar-se d'un acte vàlid, no pot generar cap mena de perjudici als agents.

b) No existeix cap mena de contracte entre l'AREB i els agents, de manera que no procedeix la condemna al pagament d'interessos. En tot cas, els interessats haurien d'haver provat el dany, si pretenien el reconeixement d'una indemnització.

c) La decisió sobre el traspàs dels comptes depenia de la valoració realitzada per una empresa externa i, en aquest cas, es donaven circumstàncies que justificaven una anàlisi específica, en funció de les connexions dels titulars, el que exclou qualsevol temeritat en l'actuació de l'AREB i fa improcedent la condemna en costes.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals

van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents de fet, els agents van formular demanda contra l'AREB i contra X, com a conseqüència de que no se'ls havien traspassat els seus comptes a una altra entitat bancària, en el marc del procés de resolució d'aquella societat.

La sentència apel·lada ha declarat, en primer lloc, la manca de legitimació passiva de X, d'acord amb l'article 24 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. En segon lloc, ha considerat que la impugnació de la resolució de l'AREB havia perdut l'objecte, atès que les posicions dels agents ja havien estat traspassades a Y i, en conseqüència, s'havia produït una satisfacció extraprocessal de la seva pretensió principal.

Des del moment en què aquest pronunciament de la Batllia no han estat objecte d'impugnació per cap de les parts, l'objecte d'aquest recurs d'apel·lació queda circumscrit a les altres qüestions que eren objecte de la demanda, les quals es refereixen a l'abonament d'interessos, a la indemnització per danys morals i a la condemna al pagament de les costes processals.

Tercer.- Pel que fa als danys morals, s'han de confirmar íntegrament les conclusions a què arriba la sentència apel·lada, ja que, com aquesta afirma, no s'ha produït cap prova en les actuacions que acrediti la seva existència ni la seva quantia.

El dany moral es caracteritza per la seva naturalesa extrapatrimonial, ja que afecta els béns immaterials de la personalitat, cosa que no exclou la necessitat de justificar la seva existència, almenys a través d'indicis.

Tanmateix, en aquest cas, no es pot considerar degudament justificada la seva concurrència. El fet d'haver-se produït una demora en el traspàs dels comptes, com a conseqüència del procés de valoració realitzat en el marc del procediment de resolució de X, no comporta per si mateix la producció dels perjudicis que invoca la part agent, a manca de qualsevol prova concreta.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest motiu d'impugnació que articulen els demandants.

Quart.- Sobre la condemna al pagament dels interessos, que la sentència de la Batllia circumscriu al període comprès entre el bloqueig dels comptes i el traspàs de les posicions a Y, s'han d'aplicar els mateixos criteris

que ja va tenir en compte aquesta Sala en la sentència núm. 24-2018, de 16 de març, en què es va examinar un supòsit similar al present.

Com es va dir llavors, no existia una relació contractual entre l'AREB i el clients de X, que seria la base jurídica que podria donar lloc al pagament dels interessos reclamats. La reclamació a l'AREB per aquest concepte hauria de basar-se en una responsabilitat extracontractual, fonamentada en alguna de les causes que preveu l'article 59 del Codi de l'Administració, que no es justifica que concorrin en aquest cas.

Procedeix, doncs, estimar en aquest punt el recurs d'apel·lació que formula l'AREB.

Cinquè.- En darrer terme, s'ha d'examinar el pronunciament relatiu al pagament de les costes processals, sobre el qual es manifesten disconformes ambdues parts. Mentre que els agents consideren que la condemna imposada per la Batllia s'ha d'aplicar en relació amb els tres recurrents, l'AREB defensa que no hi ha hagut per part seva una actuació temerària que justifiqui la imposició de les costes.

És reiterada la jurisprudència d'aquesta Sala sobre l'aplicació del criteri de la temeritat i mala fe com a element determinant de la condemna al pagament de les costes processals. Ara bé, aquest criteri descansa sobre un pressupòsit previ, que no és altre que la necessitat de que hagin prosperat les pretensions respectives, mitjançant l'estimació o desestimació de les mateixes. Això implica que difícilment es pot considerar temerària o de mala fe la posició processal de la part que ha vist acollides les seves pretensions per la sentència, o quan no han sigut estimades les de la contrària.

En aquest cas, la pretensió principal anava encaminada a discutir el bloqueig dels comptes que els agents mantenien a X i, sobre aquest punt, no s'ha produït un pronunciament de fons, per la pèrdua d'objecte del procés abans referida. En conseqüència, no es pot avançar cap valoració sobre un extrem que no ha estat objecte de la sentència. D'altra banda, les altres pretensions dels agents sobre la indemnització dels danys morals i el pagament d'interessos han estat finalment desestimades.

En conseqüència, no es pot considerar temerària l'actuació de l'AREB, atès que les pretensions formulades en contra seva no han trobat acollida, per un o altre motiu.

Procedeix, doncs, revocar la condemna al pagament de les costes de la primera instància i, en base al mateix criteri, no efectuar un especial pronunciament sobre les causades en aquesta alçada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposen els Srs. S.N.P., M.L.D.B. y J.A.C.N. contra la sentència dictada el 16 de novembre de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles.

Segon.- Estimar el recurs que formula l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) contra la mateixa sentència, la qual es revoca i deixa sense efecte, amb desestimació de la demanda interposada pels agents.

Tercer.- No fer un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.